

viis ikke optage den hele Jernbanefinantspolitik til Forhandling, i Anledning af det, der nu sidst fremkom, men jeg maa dog nødvendigt fremhæve, at det ikke paa nogen Maade kan indrømmes, at den ærede Indenrigsminister skulde have Ret til at slaae en tyk Streg over den tidligere gjorte Udgift og sige, at den skal man glemme, den maa man ikke tale om. Ved enhver finansiel Betragtning af vore Jernbaneanlæg maa man nødvendigt bringe hele den samlede Udgift, hvad enten den skjuler sig under Statsgjældsrente eller fremtræder paa andre Maader, med i Betragtning. Søvrigt vil den ærede Indenrigsminister vistnok give mig Ret i, at det har været fuldstændigt vel betænkt af mig, at jeg ikke har anseet mig for berettiget til at fremdrage hans Uttringer efter Aviseretteringer. Vore Blades Referater om Rigsdagsforhandlingerne kunne, hvormeget Referenter og Redactører end bestræbe sig for Noiagtighed, dog umuligt have en saadan Charakter, at det vilde være passende paa Grundlag af dem at rette nogen Bemærkning til den ærede Minister, og navnlig i nærværende Tilfælde forholder det sig virkelig saa, at jeg ikke har villet troe, hvad jeg idetmindste i enkelte Blade har læst som Uttringer, der skulde være brugte af den ærede Minister. Men autentisk er det, at der er skeet en Interpellation om nye Jernbanearbejder, og at der er faldet Uttringer fra Ministerens Side under denne, det har jeg været i min gode Ret til at fremdrage; det var det, der bevægede mig til med Overvindelse af min Afsigt at fremdrage den hele Sag overfor den ærede Finantsminister, hvis Udtalelser om den finantstille Tilstand ikke forekom mig saa beroligende, som jeg troer adskillige ærede Medlemmer fandt dem. Jeg troer, isøvrigt, at Udskilligt af, hvad der af mine Ord blev fremhævet til Besvarelse, af den ærede Finantsminister, ikke just ganske stemmede med den Maade, jeg havde brugt dem paa, fordi jeg kun havde fremsørt disse Uttringer med forskellige Begrændsninger, men ikke i det Omfang, hvori de ere gjentagne. Men det skal jeg lade ligge. Det har, som sagt, været mig om at gjøre ved Slutningen at fremhæve det Alvorlige og Be-

tænkelige i den hele Situation, som er fremkommen ved de forskjellige Udtalelser fra den ærede Finantsministers Side først i Begyndelsen af Samlingen og dernæst i Slutningen i Forbindelse med den Rjendsgjerning, hvorom der ikke kan være Tvivl, at man til de løbende Udgifters Bestridelse har anseet det for nødvendigt gjentagne Gange, at gjøre Laan eller optage Forskud uden nogen mynd af Rigsdagen given Bemyndigelse. De antydede af Finantsministeren vedfjendte Dispositioner kan jeg jo ikke kjende paa en saadan Maade, at jeg skulde ville udtale en personlig Dom om det Lovlige eller Iffelovlige; men jeg sagde, at det var et Spørgsmaal, om en saadan gjentagen, vedvarende Optagelse af Laan eller Forskud uden særlig Bemyndigelse havde tilstrækkelig Lovhjemmel; jeg kaldte dem Dispositioner af tvivlsom Lovlighed, jeg ytrede, at det var Statsrevisionens Sag nærmere at undersøge, om de vare hensigtsmæssige, hvilket jeg haabede, og om det ikke i alt Fald trængte til efterfølgende Billigelse. Jeg troer ikke, at den ærede Finantsminister kan mene, at jeg med Hensyn til disse Dispositioner paa nogen Maade kunde udtrykke mig forsigtigere eller velvilligere, end jeg har gjort.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen. Lovforslaget (see Tillæg A Sp. 2581 ff.) fattes derpaa under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 46 Stemmer.

Formanden: Loven bliver nu at tilstille Conseilspresidenten.

Man gif derefter til den sidste Sag, paa Dagsordenen, som var:

3die Behandling af Forslag til Lov om Hegn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 2665 ff.; Udvalgets Erklæring i Tillæg B Sp. 907-8; 3die Behandling i Landstthinget i Tidender Sp. 719 ff.; 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 5444 ff.)

Der var til denne Behandling af Sagen ikke stillet noget Ændringsforslag. Lovforslaget i dets Heelhed fattes under Forhandling.